

זֶה יְתֵן וְכֹל יַעֲבֹד

סדר הלימוד ליום ג' שבט:

סדר לקוטי פאר"ן הי"פני:

זֶה פֶּרוּשׁ (בבא מציעא נ"ט): 'אתתך גוצא גחן ולחיש', פרש רש"י: 'שמע עצתה'. כי באמת: "אשה יראת ה'" (משלי לא). היא בחינת עצה. כשהתפלה, הינו בחינת מלכות, בשפלות ובקטנות. בבחינת 'אתתך גוצא', בבחינת (שיר השירים ח'): "אחות לנו קטנה", בחינת (בראשית א'): "את המאור הקטן", בבחינת עצתו נופלת (סנהדרין כ"ב ע"ג שם). צריך להקים אותה, בבחינת (עמוס ט'): "אקים את סבת דוד". וסכה זו שרה, שפכתה ברוח הקודש (מגלה י"ד), ושרה זה מלכות. בבחינת (משלי י"ט): "עצת ה' היא תקום", בבחינת (בראשית א'): "שני המאורות הגדולים". וזה: ולחיש לה, תקבל עצתה. וזה עליות התפלה שהיא בלחש (ברכות כד: ל). שהיא עבודה שבלב:

ו זֶה בְּחִינַת תְּשׁוּבָה, כמו שפכתוב (שמואל ב כ"ג): "הוקם על" – 'עלה של תשובה' (מועד קטן ט"ז:). ותשובה היא אותיות תשוב ה', שנעשית מדלת ה'. ועקר התשובה תלוי בלב, כמו שפכתוב (ישעיה ו'): "ולבבו יבין ושב". וזה בחינת: מי זאת עולה, מי עם זאת עולה. עלה של תשובה, עלייתה של תשובה, עם מי:

וְזֶהוּ בְּחִינַת (יומא פ"ו): 'גדולה תשובה שמגיעת עד כסא הכבוד', וזה (שם): 'גדולה תשובה שמקרבת הגאולה'. כי לעתיד ליום שפלו שבת יתגלה אוריתא דעתיקא סתימאה (עיין זוהר בהעלותך קנ"ב). כמו שפכתוב (ישעיה נ"ח): "אז תתענג על ה'" – על ה' דיקא, הוא עתיקא סתימאה (זוהר ויחי רי"ט ע"ג שם), וזה עקר ענג שבת. ושבת זה בחינת תשובה, כמו שפכתוב (דברים

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹד

ח'תקכב - צמח מזהר רנ"ת זצ"ל "צדק צני מלכה שדף צמד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

ל: "וְשִׁבְתָּ עַד ה' אֱלֹהֶיךָ". וְזֶה בְּחִינַת גְּדוּלָּה תְּשׁוּבָה, כְּשִׁמְעָלָה תְּשׁוּבָה מְבַחֲנֵת אֶת הַמָּאֹר הַקָּטָן, מְבַחֲנֵת 'אָחוֹת לָנוּ קִטְנָה'. לְבַחֲנֵת גְּדוּלָּה, לְבַחֲנֵת (יִשְׁעִיה ל'): "וְהָיָה אֹר הַלְבָנָה כְּאֹר הַחֲמָה". שְׁמַנְעַת עַד כֶּסֶף הַכְּבוֹד, הֵינּוּ שְׁעַל-יְדֵי-זֶה יִגִּיעַ וַיִּשִׁיג אֹרֵיתָא דְעַתִּיקָא סְתִימָא. וְזֶה 'כֶּסֶף הַכְּבוֹד', שְׁמַכְסִין אוֹתָהּ. בְּבַחֲנֵת (מְשָׁלִי כ"ז): "וּכְבָּשִׁים לְבוּשֶׁךָ", דְבָרִים שֶׁהֵם כְּשׁוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם יִהְיוּ תַּחַת לְבוּשֶׁךָ (חֲגִיגָה י"ד). שְׁמַכְסִין אוֹתָהּ, בְּבַחֲנֵת (מְשָׁלִי כ"ה): "כְּבוֹד אֱלֹהִים הִסְתֵּר דְבָר". וְזֶה 'כֶּסֶף הַכְּבוֹד', שְׁמַכְסִין מִפְּנֵי כְבוֹד אֱלֹהִים, וְאַתָּה תִּגִּיעַ וְתִשִׁיג אוֹתָהּ:

וְזֶה בְּחִינַת בְּרֵאשִׁית, בִּי"ת רֵאשִׁית, הֵינּוּ שְׁנֵי רֵאשִׁית.
וְהֵם רֵאשִׁית הַשָּׁנָה וְנִיסָן, שְׁנַם נִיסָן הוּא רֵאשִׁית הַשָּׁנָה. וְאִתָּא בְּתַקוּנִים (תַּקוּן כ"א מ"ה.): וְהִיא נִקְרְאת קְבָלָה, כַּד אִיהִי בֵּין תֵּרִין דְּרוּעִין דְּמִלְכָּא. וְתֵרִין דְּרוּעִין, הֵם תְּשִׁירֵי וְנִיסָן (עֵיין תִּיקוּן כ"א ה"ל). וְהֵם יְמֵי תְּשׁוּבָה, כִּי בָּם הוּא יְמֵי תְּשׁוּבָה. כִּי 'בְּנִיסָן עֲתִידִין לְגַאֲל' (רֵאשִׁית-הַשָּׁנָה י"א), וְאִין הַגְּאָלָּה אֶלָּא עַל-יְדֵי תְּשׁוּבָה, כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב (יִשְׁעִיה נ"ט): "וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֲל" וְכוּ' (יִזְמָא פ"ו). וְעַקֵּר יְדִיעַת הַקְּבָלָה, הֵינּוּ יְדִיעַת סוּדוֹת הַתּוֹרָה, הוּא יִהְיֶה לְעַתִּיד. שְׁאֵז יִתְגַּלֶּה אֹרֵיתָא דְעַתִּיקָא, בְּבַחֲנֵת תְּעַנוּג שְׁכַת, בְּבַחֲנֵת: "אֵז תִּתְעַנֵּג עַל ה'". וְזֶה לְשׁוֹן תְּשִׁירֵי, לְשׁוֹן שִׁירָה. וְלְשׁוֹן פְּסִח, פְּהָ סַח (שְׁעַר הַכְּבוֹנוֹת דָּף פ"ב). כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב (יִשְׁעִיה ל'): "הַשִּׁיר יִהְיֶה לָּכֶם כְּלִיל הַתְּקִידָה חָג". כִּי יִתְעַר שִׁיר וְנִגּוֹנָא בְּעֶלְמָא, בְּבַחֲנֵת פ"ה ס"ח. בְּבַחֲנֵת (תְּהִלִּים ל'): "לְמַעַן יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם", וְלֹא יִדָּם' דִּיקָא, הֵינּוּ פְּהָ סַח. 'כְּבוֹד', זֶה בְּחִינַת מְלֶךְ הַכְּבוֹד (תְּהִלִּים כ"ד), בְּחִינַת שָׂרָה עַל כָּל הָעוֹלָם, בְּחִינַת שִׁיר שְׁלֵעַתִּיד:

זוֹה בְּחִינַת צִיצִית, הֵינּוּ בְּחִינַת תְּכֵלֶת, דְּאָכְלֵי כֹלָא וְשָׂצֵי כֹלָא. כִּי עַל-יַדֵּי הַתְּנָלוֹת מְלָכוֹת דְקַדְשָׁה, יִתְבַטֵּל מְלָכוֹת דְסִטְרָא אַחֲרָא. אֲבָל יִשְׂרָאֵל הַדְּבֻקִים בָּהּ, יִקְבְּלוּ חַיּוּתָם. כְּמוֹ שְׁכֵתוֹב בְּזוֹהַר (בְּרֵאשִׁית דָּף נ"א.): "וְאַתֶּם הַדְּבֻקִים בָּהּ אֱלֹקֵיכֶם", שֶׁהוּא בְּחִינַת תְּכֵלֶת, דְּאָכְלֵי כֹלָא וְשָׂצֵי כֹלָא, אַף-עַל-פִּי כֵן חַיִּים כְּלָכֶם הַיּוֹם. כִּי עַקֵּר הַחַיּוֹת בָּא מִשָּׁם, בְּבְחִינַת: 'דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חַי וְקַיִם' (רֵאשִׁי הַשָּׁנָה כ"ה.):

זוֹה בְּחִינַת כֹּלָה, בְּחִינַת תְּכֵלֶת, דְּאָכְלֵי כֹלָא וְשָׂצֵי כֹלָא. אֲבָל יִשְׂרָאֵל הַדְּבֻקִים בָּהּ, חַיִּים וְקַיָּמִים. וְזוֹה בְּחִינַת (יְרֵמְיָה ל'): "כִּי אֶעֱשֶׂה כָלָה בְּכָל הַגּוֹיִם" וְכוּ' (עֵינַן זוֹהַר בִּלְק קצ"ט.). וְזוֹה (שְׁמוּאֵל-ב י"ג): "וְתִכַּל נֶפֶשׁ דָּוִד" (שֵׁם כֶּתוּב וְתִכַּל דוֹד, וּפְרָשׁ"י הָרִי זֶה מִקְרָא קֶצֶר וְתִכַּל נֶפֶשׁ דוֹד וְכֵן ת"י וְכוּ'). 'נֶפֶשׁ דָּוִד', הִיא בְּחִינַת תְּכֵלֶת, דְּאָכְלֵי כֹלָא וְשָׂצֵי כֹלָא:

זוֹה בְּחִינַת (בְּרֵכוֹת ג:): 'רוּחַ צְפוּן הָיָה מִנְשַׁבֵּת בְּכַנּוֹר שֶׁל דָּוִד, וְהָיָה מִנְגִין'. 'רוּחַ צְפוּן', זֶה בְּחִינַת דִּינִים גְּבוּרוֹת, בְּחִינַת תְּכֵלֶת. מִשָּׁם הִנְגִינָה, בְּבְחִינַת (ישַׁעְיָה כ"ד): "מִכְנַף הָאָרֶץ זְמֵרֹת שְׁמַעְנוּ". 'מִכְנַף' דִּיקָא, שֶׁהוּא בְּחִינַת תְּכֵלֶת, וְשָׁם בְּחִינַת נְעִים זְמִירוֹת יִשְׂרָאֵל: וְזוֹה בְּחִינַת הַדָּ"לֶת עִם יוֹד. דָּלֶת, זֶה בְּחִינַת דָּלֶת כְּנָפוֹת, בְּחִינַת מִכְנַף הָאָרֶץ. יוֹד, זֶה בְּחִינַת עֲשָׂרָה מֵינֵי נְגוּנָא, בְּחִינַת זְמֵרֹת שְׁמַעְנוּ:

זוֹה פְּרוּשׁ (בְּמִדְבָר כ"ח): "וְעֲשִׂירִית הָאֵיפָה סֶלֶת לְמִנְחָה" וְכוּ'. כִּי עַקֵּר כַּח הַכֹּלָה, הֵינּוּ כַח בְּחִינַת תְּכֵלֶת, הִיא מְקַבֵּלֶת בְּבְחִינַת אִמָּא אוֹזֵפֶת מְאֵנְהָא לְבֵרְתָהּ (הַקְדָּמַת הַזוֹהַר דָּף ב.). כִּי בֵינָה, דִּינִין מִתְעַרְיִין מִנָּה (זוֹהַר וַיְחִי ר"כ: וַיִּקְרָא י, אַחֲרֵי ס"ה), וְהִיא שָׂרְשׁוֹ, שֶׁעַל יְדָה נִמְתָּקִין. וְזוֹה (בְּרֵאשִׁית ו): "וַיִּתְעַצֵּב אֵל לְבוֹ",

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תקכד - צמר מזהרנית זצ"ל "צדק צני מקוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

בְּבַחֲיַנַת דִּינֵין מִתְעַרְיֵן מִנְהָ. "וַיֹּאמֶר אֵל לְבוּ לֹא אֲוֹסִיף עוֹד לְקַלֵּל"
(שם ח'), בְּבַחֲיַנַת הַמִּתְקַת הַדִּינִים בְּשֶׁרֶשֶׁן.

זֶה פָּרוּשׁ: וְעֲשִׂירִית הָאֵיפָה. אֵיפָה, אֵי פָּה. מַלְכוּת פָּה
(פתח אליהו). בְּחִינּוֹת כְּבוֹד אֱלֹקִים, מֶלֶךְ הַכְּבוֹד.

כַּד אֵיחֵי סְלִיקִית מִלְּאֲבִיא שְׂאֵלִין בְּגִינָה אֵי פָּה, "אֵיחֵי מְקוֹם
כְּבוֹדוֹ" (זהר בראשית כ"ד ובתקון י). וְעֲשִׂירִית, זֶה בְּחִינַת יו"ד, בְּחִינַת
קְדֻשָּׁה כַּנ"ל. הֵינּוּ כְּשֶׁרוֹצִין לְהַמְשִׁיךְ קְדֻשָּׁה לְתוֹךְ מַלְכוּת, כְּדִי
לְהַעֲלוֹת אוֹתָהּ בְּבַחֲיַנַת אֵי פָּה, סֵלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן,
צָרִיךְ לְחַבֵּר שְׁנֵי בָתִּים לְהִיּוֹת אֶחָד. בֵּיתָא עֲלָאָה. נִקְרָא סֵלֶת
לְמִנְחָה. מִנְחָה, זֶה בְּחִינַת דִּינִים, בְּחִינַת (בְּרֻכּוֹת כ"ו): 'יִצְחָק תִּקַּן
תְּפִלַּת מִנְחָה'. סֵלֶת, לְשׁוֹן (תְּהִלִּים קי"ט): "סֵלִית כָּל שׁוֹגִים מִחֻקֶּיךָ".
שְׁבִיתָא עֲלָאָה מִמִּתִּיק וּמְשַׁבֵּר הַדִּינִים כַּנ"ל, בְּבַחֲיַנַת (שָׁם ק"ו): "מִי
יִמְלֵל גְּבוּרוֹת ה'" (עיי' זוהר ויחי רמ"ט). וְצָרִיךְ שְׁיִבְלֵל בֵּיתָא עֲלָאָה עִם
בֵּיתָא תַּתָּאָה, הַנִּקְרָא שֶׁמֶן, בְּחִינַת מַלְכוּת דָּוִד, כְּמוֹ שְׁכַת־וֹב (שָׁם
מ"ה): "עַל כֵּן מְשַׁחֶךָ אֱלֹקִים אֱלֹקֶיךָ שֶׁמֶן שְׁשׁוֹן". וְעַל יְדֵי זֶה,
רְבִיעֵת הַחַיִּין, נַעֲשֶׂה מִדְּלֵתִין הַחַיִּין (עיי' תיקון כא [מז.]):

סְדֵר קִצּוֹר לְקוּטֵי מִוִּהְרֵיין הַיְיִמִּי:

ו זֶה בְּחִינַת ה"א כִּי כְּשֶׁמִּטְמֵטֵם לְבוֹ בְּטַפְּשׁוֹת זְוָיִן עָנִי אֲלָא
בְּדַעַת' (נְדָרִים מ"א) אָז הוּא בְּחִינַת דְּלוּת בְּחִינַת ד' לֶת. וְכְּשֶׁמְקַדְּשׁ
מִחֻשְׁבְּתוֹ וְלִית קְדֻשָּׁה פְּחוּת מִעֲשָׂרָה (זוהר-הַקְּדוּשׁ חֶלֶק ב קכ"ט) זֶה
בְּחִינַת יו"ד שְׁמִמְשִׁיךְ לְתוֹךְ הַדְּלָת וְנַעֲשִׂית ה"א בְּחִינַת: "הִיא
הָעוֹלָה" (ויקרא ו' ב) בְּחִינַת: "מִי זֹאת עוֹלָה" (שִׁיר הַשִּׁירִים ח' ה) מִי
עִם זֹאת עוֹלָה. שְׁמַעְלָה בֵּיתָא עֲלָאָה וּבֵיתָא תַּתָּאָה עַל-יְדֵי הַקָּמַת
הַתְּפִלָּה בְּחִינַת מַלְכוּת בְּחִינַת יְרוּשָׁלַיִם בְּחִינַת בֵּיתָא תַּתָּאָה.
שְׁיִבּוּא הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא בִּירוּשָׁלַיִם שֶׁל מַעְלָה עַל-יְדֵי בְּנֵין

יְרוּשָׁלַיִם שְׁלֹמֹה בְּחִינַת תְּפִלָּה (תְּעִיבָה ה). וּשְׁנֵיהֶם בְּחִינַת יְחִוּדָא
 עֲלָאָה וְיְחִוּדָא תַתָּאָה בְּחִינַת אָבִיב שְׁנִקְרָא נִיסָן שְׁבוּ הַוּקָם
 הַמְשָׁכָן וְבוּ יִתְחַנֵּף הַבַּיִת לְעֵתִיד לְבוֹא (יְחִזְקֵאל מ"ה יח) (נְגִיד שְׁנֵי בְּתִים
 הַנִּזְ"ל) אָל"ף עִם בֵּי"ת יו"ד עִם בֵּי"ת:

ז וְעַל־יְדֵי־זֶה יִתְעוֹרֵר לְעֵתִיד לְבוֹא הַשִּׁיר כְּמוֹ שְׁכָתוּב: "הַשִּׁיר
 יִהְיֶה לָכֶם כְּלִיל הַתְּקִדָּשׁ חָג" (יִשְׁעִיָּה ל' כט) (כִּי תִפְלָה בְּחִינַת אֲמוּנָה
 וּבְתִיב "וַיֵּאֱמִינוּ בְּדַבְּרֵי יִשְׁרָאוֹל תְּהִלָּתוֹ" (תְּהִלִּים ק"ו יב) וְעַיִן "שְׁעָרֵי־צִיּוֹן",
 שְׁעָרֵי ג), שְׁשִׁישִׁירֵי בְּלִיל פְּסַח שִׁיר פְּשׁוּט, כְּפּוּל, מְשַׁלֵּשׁ וּמְרַבֵּעַ, וְהֵם
 עֲשָׂרָה מִיְיָ נְגִינָה, בְּחִינַת ה"א, שֶׁהִיא דָּל"ת עִם יו"ד, וְזֶהוּ עַל־יְדֵי
 שִׁיתְגַּלְגַּל מַלְכוּתוֹ בְּבְחִינַת שִׁיר, בְּחִינַת שָׂרָה עַל כָּל הָעוֹלָם (בְּרָכוֹת
 יג), בְּחִינַת מַלְכוּת דָּוִד, שֶׁהוּא בְּחִינַת נְעִים זְמִירוֹת יִשְׂרָאֵל
 (שְׁמוּאֵל־ב כ"ג א), בְּחִינַת סִפְת דָּוִד, שְׁצָרִיף לְהַקְיָמָה (עֲמוּס ט' יא),
 וְסִפְתָּה בְּחִינַת שָׂרָה, שְׁפָכְתָּה בְּרוּחַ־הַקֹּדֶשׁ (מִגְּלָה יד), בְּחִינַת מַלְכוּת,
 בְּחִינַת תְּפִלָּה, שִׁיעָלָה וַיָּקִים אוֹתָהּ מִשְׁפָּלוֹת וְקִטְנוֹת, בְּחִינַת
 "הַמְּאֹר הַקָּטָן" (בְּרֵאשִׁית א' טז), בְּחִינַת "עֲצָתוֹ נֹפֶלֶת" (סִנְהֶדְרִין כב),
 לְגַדְלוֹת, בְּבְחִינַת "הַמְּאֹרֹת הַגְּדוֹלִים" (בְּרֵאשִׁית שָׁם), וְאִזּוּ יִזְכָּה
 לְעֲצָה שְׁלֵמָה וְלִתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה:

ח כִּי זֶה בְּחִינַת תְּשׁוּבָה אוֹתִיּוֹת תְּשׁוּבָה ה' לְעֲשׂוֹת מְדָל"ת, ה"א.
 וְעַקֵּר הַתְּשׁוּבָה תְּלוּי בְּלֵב כְּמוֹ שְׁכָתוּב: "וּלְבָבוֹ יָבִין וְשָׁב" (יִשְׁעִיָּה
 ו' י) הֵינּוּ בְּמַחְשָׁבָה שְׁבִלֵב, שִׁיתְגַּבֵּר לְבָרַח מִמַּחְשָׁבוֹת רָעוֹת
 וְלַחֲשׁוֹב בְּכָל עֵת מַחְשָׁבוֹת טוֹבוֹת. לָשִׁים אֵל לְבוֹ הַיָּטִב מַה יִּהְיֶה
 תְּכַלִּיתוֹ וְסוּפוֹ וְלַחֲשׁוֹב עֲצוֹת וְתַחְבּוּלוֹת אֵיךְ יִזְכָּה לְשׁוּבָה אֵל הַשֵּׁם
 יִתְבָּרַךְ וְעַל־יְדֵי־זֶה יִזְכָּה לְתְּשׁוּבָה. וְעַל־יְדֵי־זֶה יִזְכָּה לְהַגִּיעַ וְלַחֲשׁוֹב
 אוֹרֵיתָא דְעֵתִיקָא סְתִימָאָה הֵינּוּ סְתִירֵי פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה שֶׁהֵם עַקֵּר
 שְׁעִשׁוּעֵי עוֹלָם הַבָּא בְּחִינַת עֲנַג שִׁבְתָּהּ, וְשִׁבְתָּהּ זֶה בְּחִינַת תְּשׁוּבָה

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תקכו - צמר מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

כְּמוֹ שְׂכֵת־טוֹב: "וְשִׁבְתָּ עַד ה' אֶלְקֶיךָ" (דְּבָרִים ל' ב). וְאִיתָּא בְּתַקוּנֵי
(תקון כ"א מ"א) וְהִיא נִקְרְאת קְבֻלָּה כַּד אִיהִי בֵּין תִּרְיֵן דְּרוּעֵין
דְּמִלְכָּא וְתִרְיֵן דְּרוּעֵין הֵם נִיסָן וְתִשְׂרֵי וְהֵם יָמֵי תְּשׁוּבָה, כִּי בְּנִיסָן
עֲתִידִין לְגַאֲל (ראש־השָׁנָה י"א). וְאִין הַגְּאֻלָּה אֵלָּא עַל־יַדֵּי תְּשׁוּבָה
כְּמוֹ שְׂכֵת־טוֹב: "וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְלִשְׁבִי" וְגו' (ישעיה נ"ט כ) הֵינּוּ עֵקֶר
יְדִיעַת סוּדוֹת הַתּוֹרָה שֶׁהֵם חֲכָמַת הַקְּבֻלָּה יְהִיָּה לְעֲתִיד עַל־יַדֵּי
תְּשׁוּבָה:

סֵדֶר הַיַּיִץ מִתְּרֵי"ן הַיּוֹמֵי:

רסד (כד) אָמַר הַתְּפִלָּה עָלַי שְׂאָשׁוּב לְבְרִיאוֹתַי וְאוֹלֶיךָ אֶתְכֶם
בְּדַרְךָ חֵדֶשׁ שְׁלֹא הָיָה מֵעוֹלָם. אַף־עַל־פִּי שֶׁהוּא בְּדַרְךָ הַיִּשָּׁן מִכְּבָר,
אַף־עַל־פִּי־כֵן הוּא חֵדֶשׁ לְגַמְרֵי:

רסה (כה) פֶּעַם אַחַת סִפֵּר שְׁזָה סָמוּךְ הַתְּחִיל לְלַמֵּד אֶת הַחֲשׁוֹן
הַמְּשֻׁפֵּט עִם הַשֵּׁ"ךְ וְהַסִּמ"ע וְלַמֵּד בְּזִמָּן מוֹעֵט עַד סִימָן צ"א שֶׁהוּא
בְּעֵרְךָ מְאֵתִים דְּפִין וְאָמַר שֶׁהוּא יוֹדֵעַ וְזוֹכֵר כָּל סְעִיף קָטָן מֵהֵיכָן
הוּא מֵתְחִיל. וְאִז הָיָה לְפָנָיו רַב אֶחָד וְהַתְּחִיל לְדַבֵּר עִמּוֹ בְּשֵׂאלוֹת
וְדִינִים וְלֹא יָדַע אוֹתוֹ הָרַב לְהַשִּׁיבּוֹ. וְאַחֲר־כֵּךְ הָיָה לְפָנָיו דְּאֶקְטִיר
אֶחָד וְדַבֵּר עִמּוֹ וְלֹא יָדַע גַּם־כֵּן כָּלֵל. וְאָמַר אֵיךְ לֹקְחִין [שִׁיתְּגַלֶּה וְכו']
שְׁבַנְגֶלָה קַל יוֹתֵר לַחֲדָשׁ מִלַּחֲדָשׁ בְּנִסְתָּר [וְכו'] וְאִינִי זוֹכֵר כָּל זֶה הֵיטֵב.

וְכַמָּה פְּעָמִים סִפֵּר עִם אֲנָשִׁים מְכַמָּה דִּינִים מֵהָאֲרַבְעָה שְׁלַחֵן
עָרוּךְ הַגְּדוֹלִים בְּעַל־פֶּה, וְהָיָה בְּקִי בְּכָל הַדִּינִים בְּבִקְיָאוֹת גְּדוֹל
מְאֹד. וְאֶפְלוּ מִי שֶׁלָּמַד אוֹתוֹ הַפּוֹסֵק בְּסָמוּךְ לֹא הָיָה יָכוֹל לְעַמֵּד
נֶגְדוֹ נֶגֶד בְּקִיאוֹתוֹ הַגְּדוֹלָה, כִּי תָמִיד נִתְּבַטְּלוּ לְפָנָיו כָּל הַלּוֹמְדִים
שֶׁהָיָה מְדַבֵּר עִמָּהֶם בְּבִקְיָאוֹת הָאֲרַבְעָה שְׁלַחֵן־עָרוּךְ הַגְּדוֹלִים. גַּם
שָׁמַעְתִּי בְּשֵׁמוֹ שֶׁאָמַר אִם הָיִיתִי אוֹמֵר פְּשָׁטִים בַּגִּמְפ"ת [בְּגִמְרָא
פְּרוּשׁ רַש"י תוֹסְפוֹת] הָיוּ כָּל הַלּוֹמְדִים וְהַגְּדוֹלִים מְנַחִים תַּחַת

כפחות רגלי, אף עדין אין לי חשק לזה. ועין במקום אחר שאמר שבנגלה קל יותר לחדש וכו' ומי שמעין היטב בדבריו יוכל להבין מאליו עצם גדלת חכמתו עד אין סוף ואין תכלית:

רסו (כו) אמר כל מה שמשיח יעשה טובות לישראל אני יכול לעשות, רק שהחלוק היא שמשיח יגזר אמר ויקום אבל אני (ופסק ולא דבר יותר) נסח אחר אבל אני איני יכול לגמר עדין: (יש נסחא כזו, אצלי עדין יש בחירה, אבל אצל משיח כר לא יהיה בחירה כלל):

רסז (כז) שמעתי בשמו שאמר, שהשיג יחידה בתכלית מדרגה עליונה. כי זה ידוע, שנפש דנשמה גבוה יותר מיחידה דרוח, וכן פיוצא בזה בכלם; והוא השיג יחידה בתכלית מדרגה העליונה. ואמר: נמצא, שאני יודע "מעט", ואני עומד במדרגה גבוהה, אף-על-פי-כן עדין אני רוצה יותר, כי מי יודע, אולי יש עוד גבוה מעל גבוה עד אין סוף] וכו' וכו':

(השמטה) אמר אני אשיר שיר לעתיד שזה יהיה העולם הבא של כל הצדיקים והחסידים, (אמר המעתיק עין בליקוטי מוהר"ן בהתורה בא אל פרעה חלק א' סימן ס"ד, ובליקוטי תנינא בהתורה תקעו תוכחה סימן ח'):

פעם אחת הרים ידיו על כתפיו והורידם מכתפיו ולמטה ואמר כל וכו' הם אצלי מכאן ועד כאן, היינו מכתפיו ולמטה, ואחר כך הרים ידו למעלה מראשו והורידם משם סמוך לראשו עד הכתפיים ואמר: ואני מכאן ועד (כאן) היינו מהראש ועד הכתפיים, והדברים עתיקים. ועין בכתבי האריז"ל והבן אם עיני שכל לך להבין משם גדולת האדם כשזוכה לעשות רצון יצרו עד שישלים הצלם אלקים בשלמות:

רסח (כח) אמר אני יכול לקבל ממון הרבה בלי שעור, ולא יהיה אצלי שום שנוי. כי דרך האדם שישגייע לידו ממון, בפרט ממון

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תקכח - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדך צהר מצפוי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

הַרְבֵּה, נִשְׁתַּנֶּה פָּנָיו וְנִעְשִׂין אֲצִלוֹ שְׁנוּיִים. אֲבָל אֲצִלִי אֶפְלוֹ אִם
אֶקְבֵּל סֶךְ עָצוּם בְּפַעַם אֶחָד, אִין אֲצִלִי שׁוּם שְׁנוּי כָּלֵל. וְשָׁמַעְתִּי
בְּשִׁמוֹ שֶׁאָמַר שְׁקַבְּלַת מָמוֹן שְׁלוֹ הוּא חֲדוּשׁ אֲצִל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בֵּין
הַחֲדוּשִׁים שֶׁיֵּשׁ לוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי יֵשׁ אֲצִל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ כַּמָּה חֲדוּשִׁים
וְקַבְּלַת מָמוֹן שְׁלוֹ הוּא חֲדוּשׁ אֲצִל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בֵּין הַחֲדוּשִׁים שְׁלוֹ:

סֵדֶר לְקוּפֵי עֲצוֹת הַיּוֹמֵי:

טו מי שזוכה לרבי אמתו שיודע להאיר הארה קדושה [הדעת
הקדושה] בישראל כראוי, והוא איש-חיל ולא להפוך, שקורין
"שלימזלניק", על-ידי-זה יכול לקבל בעת האכילה הארת הרצון
המפלג, דהינו שיאיר לו הרצון בעת האכילה, וישתוקק ויכסף
מאד אליו יתברך ברצון מפלג בלי שעור, בלי שום ידיעה, שלא
ידע כלל מה הוא רוצה, רק רצון פשוט בכלות הנפש אליו יתברך
(שם ז).

יז על-ידי מזונא דגופא, דהינו תאות האכילה ושתיה, נחלש
מזונא דנשמתא ונפגם היראה שהוא בחינת ריח טוב, שהיא
עקר מזונא דנשמתא (שם ח).

יח על-ידי שמקבלין תוכחה מהצדיק האמת שיכול להוכיח את
ישראל כראוי (כמ"ש בפנים), על-ידי-זה מגבירין מזונא דנשמתא
על מזונא דגופא (שם).

יט עקר האכילה הוא בשביל ברורים, כדי שיתברר המאכל ויהיה
נעשה ממנו אמרי-שפר, שהם הברכות שמברכין עליו ומתפללין
ולומדים ועובדים השם יתברך בכחות האכילה. וזה צריך כל
אדם לבון בשעת אכילתו, ואזי האכילה היא בבחינת קטרת
וזוכה לשמחה, ונעשה מזה עטרה של חסד ורחמים למלך שלמה,
שעל זה נאמר: "צאינה וראינה וגו' בעטרה וגו', ועל-ידי-זה זוכה

לְפִרְנָסָה בְּנֶקֶל (שם טז).

כ כל אחד מישראל, אפלו צדיק גדול, צריך שיהיה לו איזה צער בכל יום; וכל מי שיש לו דעת יותר גדול, צערו גדול יותר ביותר, ועל-ידי אכילה בקדשה וביראת-שמים, על-ידי-זה ממתיקין זה הצער שלא יתגבר, חם ושלום (שם עז).

כא על-ידי אכילה בקדשה וביראת-שמים, על-ידי-זה נעשה הפה בבחינת קומת האדם, וזוכה לבוא על-ידי-זה לבחינת שכינה מדברת מתוך גרונו; אבל מי שאין אכילתו בקדשה, אזי פיו שאוכל הוא בגדר בעל-חי, ורחי הוא בהמה ממש, חם ושלום (שם).

כב עקר היראה היא באה ונגשת אל האדם בשעת אכילה, על-כן צריך לזהר מאד לאכול בקדשה ולהמשיך על עצמו היראה הבאה אליו אז, ועל-ידי-זה זוכה לכל הנזכר לעיל באות כ כא.

סֵדֶר שְׁיִחוֹת הַר"ן הַיּוֹמִי:

קמו שמעתי מאיש אחד מאנשינו שאמר, שקדם שספר רבנו זכרונו לברכה, המעשה של המלך שהיה לו בן שכלו מאבנים טובות הנדפסת (בספורי מעשיות מעשה ה), אמר קדם שספר: אני יודע מעשה שיש בה כל השם של מ"ב ואחר-כך ספר זאת המעשה ואף-על-פי-כן אין אנו יודעים אם זאת היא המעשה של השם מ"ב וגם אנכי שמעתי מפיו הקדוש לפני כמה שנים שאמר, שהבעל-שם-טוב זכרונו לברכה, היה יודע מעשה שהיה בה השם של מ"ב ודבר עמי אז מהשם של מ"ב ושאל אותי למצא פרוש בלשון לעז על שתי אותיות ו' צ' שנמצא בשם הנ"ל ולא יכלתי למצא וכפי המובן היה שכבר יודע סוד כל השם הנ"ל רק שתי אותיות אלו ו' צ' הנ"ל עדין אינו יכול להכניסם בתוך הענין

❦
❦
זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר
❦
❦

❦ אֲתַקַּל ❦ לְאֹמֶר מִזֶּה רִנְיָת זִצְיָנִי לְ"עֵד לְאֹמֶר מִקֻּוּהָ שִׁדְחָ לְאֹמֶר מִסְפָּרֵי רַבְּנוּ יִהְיֶה תִיקוּן לְכַל" ❦
 ❦ "חֵק נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָח" שְׁעִי יִשְׁבֹּת תִיקוּן הַמִּידוֹת ❦

שְׁהִיָּה רוֹצֵה לְהִלְבִּישׁ בּו שֵׁם הַנַּ"ל:

קמח וכשספר המעשה של הבעל תפלה הנדפסת בספרי המעשיות מעשה יב שאל אותנו אחר-כך: מי ספר המעשה שהיה כתוב בהקראויניקום (כרוניקות) שלהם מענין הכתות שנעשו בעת שהיה רוח סערה בעולם וכו'? השבנו לו שזה ספר אחד מהגבורים של הגבור להבעל תפלה כמבאר שם ונענע בראשו שכן הוא והבנו מדבריו שיש בזה מכון גדול מאד מה שדיקא אחד מהגבורים ספר זאת ומזה תלמד שבכל דבור ודבור של המעשיות יש מכון גדול מאד מאד מה שאין הפה יכול לדבר והלב לחשב:

קמט המעשה של השבעה בעטלירם הנדפסת בספרי המעשיות ספר כמה ימים ובכל פעם ספר ענין השיף לזה שספרו ממנו שעל-ידי זה התחיל לספר המעשה:

בתחלה בליל שבת קדש התחיל על-ידי הטאביקי (טבק להרחק) שלקח מאיש מאנשיו ונזכר בהאגרת ששלחתי אני לחברי שהגיע לידו זכרונו לברכה, וכתבתי לו שיהיה בשמחה אז דבר מזה וענה ואמר:

אני אספר לכם איך פעם אחת היו שמחים והתחיל לספר המעשה וספר כל התחלת המעשה עד סוף המעשה של יום ראשון של הבעטליר שהיה עור וכל זה היה בליל שבת קדש ואני הייתי אז בביתי בנעמרוב:

סדר שולחן ערוך הימני:

(ז) כירה שהיא גרופה וקטומה ונטל הקדרה מעליה אפילו בשבת מותר להחזירה כל זמן שהיא רותחת: הגה ועודה בידו (טור) ולא

הניחה ע"ג קרקע: הגה ודעתו להחזירה (טור) ודוקא על גבה אבל לתוכה אסור ובתנור אסור להחזיר אפילו הוא גרוף וקטום והוא הדין לכופח אם הסיקו בגפת ועצים: הגה ודוקא שהתבשיל מבושל כל צרכו (ב"י) ואז מותר להחזיר ואפילו לכירה אחרת אבל אם לא נתבשל כל צרכו אסור אפילו לאותה כירה (מיימוני פ"ג) ויש אומרים דכל זה אינו אסור רק כשנטלו מן הכירה מבעוד יום ולא החזירו עד שחשכה אבל אם לקחו משם משחשכה אפילו הניחו ע"ג קרקע מותר (ר"ן פ' כירה וכל בו) וכן נוהגים להקל בתנורים שלנו שיש להם דין כירה וסומכין עצמם על דברי המקילין וטוב להחמיר מיהו אם נצטנן לכולי עלמא אסור (ב"י) ויש אומרים דאם הוציא מאכל מן התנור בשבת אסור להניחו בכרים ובכסתות (הגה"מ פ"ז) י"א דכל שהוא סמוך לחשיכה או סמוך לברכו שהוא קבלת שבת לדין (הגהות מרדכי) אם הוא סמוך כ"כ שאם נצטנן הקדירה אי אפשר להרתיחה מבעוד יום דינו כמו בשבת עצמו ויש מקילין בזה והמנהג להקל אך טוב להחמיר במקום שאין צורך כל כך ודוקא ע"ג כירה ממש אבל לסמוך אפילו לאש במקום שהיד סולדת בו שרי אפילו סמוך לחשיכה (הגמ"ר והגמ"י) ובתנור אין חילוק בין להחזיר עליו או לסמוך אצלו ודוקא במקום שהיד סולדת אבל אין היד סולדת שם שרי אפילו בשבת כמו שיתבאר לקמן סימן שי"ח: (ג) המשכים בבוקר וראה שהקדיחה תבשילו וירא פן יקדיח יותר יכול להסיר ולהניח קדירה ישנה ריקנית על פי הכירה ואז ישים הקדירה שהתבשיל בתוכה ע"ג הקדירה ריקנית ויזהר שלא ישים קדירתו ע"ג קרקע ושתהיה רותחת (וכבר נתבאר שנוהגים להקל אף אם נתנה על גבי קרקע): (ד) יש למחות ביד הנוהגים להטמין מבעוד יום קומקום של מים חמין ונותנים אותם לתוך הקדירה בשבת כשהתבשיל מצטמק (ועיין לקמן סימן שי"ח): (ה) מותר לתת על פי קדירת חמין בשבת תבשיל שנתבשל מע"ש כל צרכו כגון

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

א'תתקל"ב - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל -
 - חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

פאנדי"ש וכיוצא בהן לחממן לפי שאין דרך בישול בכך אבל להטמין תחת הבגדים הנתונים ע"ג המיחם ודאי אסור. הגה והוא הדין שאסור להניחו ע"ג כירה אפילו גרופה וקטומה דלא התירו אלא חזרה וכדרך שנתבאר. ויש מתירין ליתן לתוך תנור שאפו בו מבע"י דמאחר שלא הטמינו בו רק אפו בו מבע"י לא נשאר בו רק הבל מעט ואין לחוש לבישול (כל בו) ובלבד שלא נצטנן לגמרי ויש מחמירין בזה ואם החום כל כך בתנור שהיד סולדת בו אסור ועיין לקמן סימן שי"ח וכל הדברים שאסור לעשות מדברים אלו אסור לומר לאינו יהודי לעשות לכן אסור לומר לאינו יהודי להחם הקדירה אם נצטנן ואם עשה כן אסור לאכול אפילו צונן (כ"י והרשב"א בתשובה) אמנם אם לא נצטנן כ"כ שעדיין ראויים לאכול אם חממו אותו האינם יהודים מותרין לאכול לכן נוהגין שהאינם יהודים מוציאים הקדירות מן התנורים שמטמינים בהן ומושיבין אותן אצל תנור בית החורף או עליו ומבערת השפחה אח"כ התנור ההוא וע"י זה הקדירות חוזרים ונרתחים אבל ע"י ישראל אסור בכי האי גוונא (תרומת הדשן) אבל אם הקדירות עדיין חמין מותר להעמידן אצל תנור בית החורף מאחר שנתבאר דתנורים שלנו יש להם דין כירה וסמיכה בכירה שאינה גרופה וקטומה כדין גרופה וקטומה לענין נתינה עליה וכבר נתבאר שנהגו להקל בחזרה בשבת אפילו הניחה ע"ג קרקע והוא הדין לסמוך לתנור שאינו גרוף וקטום הואיל והקדירה עדיין חם ומבושל כל צרכו וכן המנהג פשוט להתיר ועיין לקמן סימן שי"ח:

סדר לקוטי תפלות היומי:

תרמט: וְנִזְכָּה לְקַיִם מְצוֹת "וְבוֹ תִדְבָּק" בְּאַמֶּת, בְּשִׁלְמוֹת כְּרִצוֹנָךְ הַטוֹב חוּם וְחֶמֶל עָלֵינוּ, חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ, חוּם וְחַנּוּנוֹ וְזַכּוּנוֹ לְכָל מַה שֶּׁבִקְשָׁנוּ מִלְּפָנֶיךָ, שֶׁנִּזְכָּה לְבַטֵּל עֲצֵמֵנוּ בְּאַמֶּת עַד שֶׁנִּהְיֶה כְּלָנוּ נְכֻלָּיִם בְּךָ ה' אֱלֹקֵינוּ וְאֱלֹקֵי אֲבוֹתֵינוּ כִּי בְשִׁבִיל זֶה לְבַד בְּרָאתָ כָּל הָעוֹלָמוֹת כְּלָם, בְּאֲשֶׁר גָּלִיתָ לָנוּ עַל יְדֵי צַדִּיקֶיךָ הָאֱמֵתִיִּים "שׁוּבֵנוּ

אֱלֹקֵי יִשְׁעֵנוּ וְהַפֵּר כַּעֲסֶךָ עִמָּנוּ ה' אֱלֹקִים צְבָאוֹת הַשִּׁיבֵנוּ הָאֵר
 פָּנֶיךָ וְנִשְׁעָה הַשִּׁיבֵנִי וְאֲשׁוּבָה כִּי אֶתָּה אֱלֹקֵי הַשִּׁיבֵנוּ ה' אֱלֹהֶיךָ
 וְנִשְׁוֹבָה חֲדָשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם: יְהִיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ
 ה' צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי:

תְּפִלָּה נג תַּכְנֵן: אֶתָּה חוֹזֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לְאֲנוּשׁ בִּינָה, חָזֵנוּ
 מֵאֵתָּךְ חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֵל בְּרוּךְ
 גְּדוֹל דַּעָה, זִכְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְדַעַת שְׁלָם וְאַמֶּת, שְׂאִזְכָּה
 לְהַשְׁלִים אֶת דַּעְתִּי בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת עַד שִׁיְהִיָּה דַעְתִּי קָרוֹב
 וְסִמוּךְ לְדַעַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּתַכְלִית הַהִתְקַרְבוּת, וְלֹא יִהְיֶה הַפֶּרֶשׁ
 בֵּינֵיהֶם כִּי אִם בְּחֻמְשָׁה דְבָרִים שֶׁנִּבְדָּל דַּעַת הָאָדָם מִדַּעַת הַשֵּׁם
 יִתְבָּרַךְ שְׂאִי אֲפֹשֶׁר לְאֲנוּשֵׁי לְהַשְׁיֵגֵם וְאִזְכָּה לִינֵק תָּמִיד מִדַּעַת
 הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת:

תַּרְנָא: וְתִזְכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שִׁיְהִיָּה לִי חֶמֶר מְמוֹג בְּמוֹג הַשְּׁוֹה
 שִׁיְהִיָּה רְאוּי לְקַבֵּל שִׁכְל, וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי יְרֵאתָךְ הַקְּדוּשָׁה וְתִהְיֶה
 יְרֵאת ה' עַל פָּנַי לְבִלְתִּי אֶחְטָא, וְתִהְיֶה יְרֵאת חֲטָאֵי קוֹדְמַת
 לְחַכְמַתִּי, וְעַל יְדֵי זֶה תִּתְקַיֵּם חֲכָמַתִּי וְדַעְתִּי בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת:

תַּרְנַב: וְתִזְכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחַסְדֶּיךָ הָעֲצוּמִים, לְהַעֲמִיד
 תְּלִמִּידִים הַגּוֹנִים הַרְבֵּה לְהָאִיר בָּהֶם דַּעַת קְדוּשׁ וְאַמֶּתִי, לְהַדְרִיכֶם
 בְּדַרְךְ יִשְׂרָאֵל, לְהוֹדִיעֶם אֶת הַדַּרְךְ אֲשֶׁר יִלְכוּ בָּהּ וְאֶת הַמַּעֲשֵׂה
 אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ, כְּפִי מַה שֶּׁקִּבְּלָנוּ מִרְבוֹתֵינוּ הַקְּדוּשִׁים זְכוּרָנָם לְבִרְכָה,
 בְּדַרְךְ אֲשֶׁר דָּרְכוּ בּוֹ אֲבוֹתֵינוּ מֵעוֹלָם לְהָאִיר בָּהֶם עֲצוֹת נְכוֹנוֹת
 וַיִּשְׁרוּת וְלַעֲזוּרָרָם וְלַהֲקִיצָם מִשְׁנָתָם לְהַכְנִים בָּהֶם דַּעַת וַיְרֵאת
 שָׁמַיִם בְּאֶפְן שִׁיזְכוּ לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת בְּכָל לְבָבָם וּבְכָל נַפְשָׁם
 וּבְכָל מְאֹדָם "אֲלַמְּדָה פִּשְׁעִים דְּרַכִּיָּה וְחַטָּאִים אֵלֶיךָ יִשׁוּבוּ" וְתִצִּילֵנִי
 וְתִשְׁמְרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שֶׁלֹּא יַעֲלֶה בְּדַעְתִּי שׁוֹם פְּנִיָּה וּמַחֲשַׁבֶּת

❦
❦
זֶה נִתֵּן וְלֹא יַעֲבֹד
❦
❦

❦ אֲתִתְּקַלְדָּם מִזֶּה רִנְיָתָהּ זִיכָרָה לְ"עֲדָה לְעַמִּי מִקֻּדְשָׁהּ שִׁדְחָהּ לְעַד מִסְפְּרֵיהָ רַבְּנוּ יִהְיֶה תִּיקוֹן לְכָל" ❦
 ❦ "חֵק נִתֵּן וְלֹא יַעֲבֹד" יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָח" שְׁעֵי יוֹשִׁיבֵת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת ❦

חוֹץ חַם וְשָׁלוֹם בְּעֵינַיִן הַתְּקַרְבוֹת בְּנֵי אָדָם בְּשִׁבִיל לְהַרְבוֹת כְּבוֹדֵי
 חַם וְשָׁלוֹם רַק כָּל כּוֹנֵנֵי תִהְיֶה בְּאַמֶּת בְּשִׁבִיל כְּבוֹדָהּ כְּדֵי לְמַלְאֵת
 רְצוֹנָהּ וְתִתֵּן כַּח לְיַעֲף כְּמוֹנֵי לְסִבֵּל וּלְקַבֵּל בְּאַהֲבָה כָּל הַטְּרָחוֹת
 וְהִיגִיעוֹת שְׁצָרִיכִין בְּשִׁבִיל עֵסֶק זֶה, לְקָרֵב בְּנֵי אָדָם לְעִבּוֹדֵת הַשֵּׁם
 יִתְבָּרַךְ וְאַזְכָּה לְרֹחַף אַחֲרֵיהֶם בְּכָל כַּח לְקָרֵב לְעִבּוֹדָתָהּ, וְכָל
 כּוֹנֵנֵי יִהְיֶה לְשִׁמְךָ לְבַד בְּאַמֶּת, כְּדֵי לְהַשְׁלִים יַעֲתֵי בְּתַכְלִית
 הַשְּׁלֵמוֹת כְּרְצוֹנָהּ הַטּוֹב וְעַל יְדֵי זֶה תִּזְכְּנוּ לְהוֹלִיד בְּנֵים חַיִּים
 וְקִיָּמִים בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָה לְשִׁמְךָ וּלְעִבּוֹדָתָהּ וְתִרְבֶּה זֶרְעֵנוּ כְּחוֹל
 הַיָּם וְכִכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרֹב:

תִּרְנַג: וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְתִתֵּן לָנוּ כַּח שְׁנִזְכָּה לְפָקֵד עֲקָרוֹת בְּתַפְלָתָנוּ
 וְתִלְמִדָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אֵיךְ לְהַתְּפִיל בְּשִׁבִיל עֲקָרוֹת לְפָקֵדָם
 לְטוֹבָה בְּדַבָּר יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים וְתִשְׁמַע תְּפִלָּתָנוּ וְתִאֲזִין שׁוֹעֲתָנוּ
 שְׁיִהְיוּ כָּל הָעֲקָרוֹת נְפֻקְדוֹת לְטוֹבָה חַיִּשׁ קַל מְהֵרָה, וְיִוָּלִידוּ בְּרַחֲמֶיךָ
 בְּנֵים חַיִּים וְקִיָּמִים וְיִתְרַבּוּ עִמָּךְ "בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּחוֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא
 יִמָּד וְלֹא יִסָּפֵר" וְכִשֵּׁם שְׁנִבְרוּ רַחֲמֶיךָ עַל אָבִינוּ הָרִאשׁוֹן "אֶחָד הָיָה
 אֲבִרְהֵם" אָבִינוּ וְאִשְׁתּוֹ שָׂרָה אִמָּנוּ, אֲשֶׁר זָכַרְתָּם לְטוֹבָה וְתִפְקִדָם
 לְעַת וְקִנּוּתָם, וְנָתַתָּ לָהֶם אֶת יִצְחָק, וְהַבְּטַחְתָּם לְהַרְבוֹת זֶרְעוֹ
 כְּכִכּוֹבֵי הַשָּׁמַיִם, כֵּן יִהְיוּ נֹא מַעֲיֵד וְרַחֲמֶיךָ עַל כָּל עֲקָרוֹת עִמָּךְ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר עֵינֵיהֶם תּוֹלוֹת אֵלֶיךָ לְבַד, שְׁתִּתֵּן לָהֶם זֶרַע שֶׁל
 קִיָּמָא לְעִבּוֹדָתָהּ וּלְיִרְאָתָהּ רַחֵם עֲלֵיהֶם לְמַעַנָּהּ, וּפְקִדָם לְטוֹבָה
 וּמִלֵּא מְשָׁלוֹתָם בְּרַחֲמִים וְתַעֲתֵר לָהֶם, וְתִשְׁמַע תְּפִלָּתָם וְתִתֵּן
 לָהֶם הִרְיוֹן חַיִּשׁ קַל מְהֵרָה, וְיִזְכּוּ לְהוֹלִיד זֶרַע שֶׁל קִיָּמָא וְיִשְׁמְחוּ
 אֲבִיהֶם וְאִמָּם בָּהֶם, וְיִזְכּוּ לְגִדּוֹלָם לְתוֹרָה וּלְחֻפָּה וּלְמַעֲשֵׂים טוֹבִים
 לְאַרְךָ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים:

תִּרְנַד: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְהַתְּפִיחֵהּ וְהַתְּרַצֵּהּ

וְהַתְּפִיִּים לְתַפְלָתְנוּ וְשִׁמְעֵ קוֹל פְּגִיעָתְנוּ וְהַשְּׁלֵם אֶת דַּעְתְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים, וְנִזְכָּה לְהַכִּיר אוֹתְךָ גַּם בְּזֶה הָעוֹלָם בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת,
שְׂאִין שְׁלֵמוֹת אַחֲרָיו וְלַהוֹדִיעַ גְּדֻלָּתְךָ וְגִבּוֹרָתְךָ לְכֹל בָּאֵי עוֹלָם
לְהוֹדִיעַ לְדוֹרוֹת הַבָּאִים אֶת כָּל מַעֲשֵׂה ה' הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר
שָׁמַעְנוּ מֵאֲבוֹתֵינוּ וּרְבוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים "דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֵׂיךָ
וְגִבּוֹרוֹתֶיךָ יִגִּידוּ אָב לְבָנִים יוֹדִיעַ אֶל אֲמֹתְךָ" וְנִזְכָּה לְקַיֵּם בְּאַמֶּת
מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "וְהוֹדַעְתֶּם לְבָנֶיךָ וּלְבָנֵי בָנֶיךָ לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמִּי
הָאָרֶץ כִּי ה' הוּא הָאֱלֹקִים אֵין עוֹד":

תְּפִלָּה נל תרנה: "אֲזַכְּרָה נְגִינָתִי בְּלִילָה עִם לְבָבִי אֲשִׁיחָה וַיִּחַפֵּשׂ
רוּחִי זְכָרְתִּי בְּלִילָה שְׂמֵךְ ה' וְאֲשַׁמְרָה תּוֹרָתְךָ אֲזַכֵּר
מִעַלְלֵי יְהוָה כִּי אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם פְּלֹאֶךָ זְכָרְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם הִגִּיתִי בְּכֹל
פְּעֻלָּךָ בְּמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ אֲשׁוּחַח בְּהַתְּעַטֵּף עָלַי נַפְשִׁי, אֶת ה' זְכָרְתִּי
זְכוֹר תִּזְכֹּר וְתִשׁוּחַ עָלַי נַפְשִׁי" וְאֶעַן וְאֶמַר לְנַפְשִׁי, זְכוֹר אֵל תִּשְׁכַּח
שֵׁשׁ עֶלְמָא דְאַתִּי, וְאֵין שׁוּם קְבִיעוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם כִּי הָעוֹלָם הַזֶּה
עוֹבֵר כְּהֶרֶף עֵינַי, כְּצֵל עוֹבֵר, וְכֹאֲבֵק פּוֹרַח, וְכֶעָנָן כֹּלָה, וְכִרוּחַ
נוֹשֶׁבֶת, וְכַחֲלוֹם יְעוּף וְעַקֵּר הַחַיִּים וְעַקֵּר הַקְּבִיעוֹת דִּירָה שֶׁל הָאָדָם
הוּא רַק בְּעֶלְמָא דְאַתִּי חוֹסֶה עָלֶיךָ וְשׁוֹמֵר אֶת הַזְּכוּרֹן הַיָּטִב,
שֶׁתִּזְכֹּר תָּמִיד בְּכֹל יוֹם בְּעֶלְמָא דְאַתִּי וְלֹא תִשְׁכַּח וְהִדְבֵּק
מִחֲשַׁבְתְּךָ בְּעֶלְמָא דְאַתִּי וְאֵל יִזוּז זְכוּרֹן עֶלְמָא דְאַתִּי מִרְעִיוֹנְךָ
הַסֹּתֵפֵל עַל עֲצֻמְךָ הַיָּטִב הַיָּטִב, וַיִּשָּׁב דַּעְתְּךָ בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ, וְזָכַר
וְתָן לְלִבְךָ מַה תַּעֲשֶׂה בְּאַחֲרִיתְךָ בְּעַת יָבֹא קֶצֶף כְּהֶרֶף עֵינַי צַר לִי
עָלֶיךָ אָחִי, הַקִּיצָה אָחִי מִשְׁנַת פְּתִיוֹתְךָ וְחַמַּל עַל נַפְשֶׁךָ "וְזָכַר אֶת
בוֹרְאֶךָ בְּיָמֵי בְּחוֹרוֹתֶיךָ":